

WEG VAN JOU

Karin Zweers en Henk de Graaff

blijspel voor

7 à 9 personen (min. 1 max 4 heren)

KORTE INHOUD:

Ria werkt sinds kort als huishoudster bij de chique en schatrijke familie van Straeten. De vrouw des huizes, Ank van Straeten, loopt sinds haar dochter Mandy in Utrecht woont, met haar ziel onder haar arm. Haar man Edward is veel weg voor zaken en heeft hier geen oog voor. Ria heeft meneer Edward zelfs nog nooit gezien, zo weinig is hij thuis.

Ank's vriendin Joyce komt op een vrijdagochtend met een geweldig plan: ze heeft als verrassing een weekendje Parijs geregeld en Ank moet meteen meegaan! Ank verdient het om eens lekker verwend te worden en Joyce vindt dat zij een make-over nodig heeft, zodat Edward weer oog voor haar krijgt. Ank laat zich overhalen. Ook wordt afgesproken dat ze geen contact opnemen met het thuisfront. De mobieltjes gaan uit, geen email en geen Facebook. Laat ze maar eens voelen hoe het is zonder Ank!

Ria is sprakeloos als ze dit hoort. Die rijke dames! Zomaar naar Parijs alsof het niets is! Ze licht haar gewiekste dochter Samantha in. Die ziet meteen mogelijkheden! Ze bedenkt een manier om meneer Edward af te persen: zijn vrouw is zogenaamd ontvoerd en alleen als hij twee miljoen betaalt krijgt hij haar terug. Dat kan hij gemakkelijk ophoesten en dat heeft hij er natuurlijk graag voor over.....of toch niet?

Indeling van het stuk:

Proloog	een ICT congres enkele weken eerder
Eerste bedrijf	vrijdagochtend vroeg
Tweede bedrijf	eerste tafereel, later dezelfde ochtend tweede tafereel, vrijdag begin van de avond

PAUZE

Derde bedrijf	zaterdagochtend half elf
---------------	--------------------------

Decor: huiskamer van **EDWARD** en **ANK** van Straeten, smaakvol ingericht met dure spullen. Op de salontafel staat een schaal met bonbons erop. Er is ook een tafeltje met wat flessen drank en een paar glazen. Onder de salontafel ligt een stapel dure tijdschriften. Er is een uitgang naar de keuken en een uitgang naar de hal waar zich de voordeur en de trap naar boven bevinden.

ROLVERDELING:

EDWARD van Straeten, succesvol zakenman,
tikje dominant, heeft geen oog meer voor zijn vrouw na 28 jaar huwelijk (45-65 jaar)

ANK van Straeten, echtgenote van Edward,
lieve vrouw, beetje van het type grijze muis (45-65 jaar)

RIA, huishoudster,
een volks type, pas kort in dienst bij Edward en Ank (40-65 jaar)

FRANK van Straten, PC-dokter,
onder de plak en gedeprimeerd, timide mannetje (30-65 jaar)

JOYCE, vriendin van Ank,
vrouw van de wereld, flirterig type, is vooral gek op de creditcard van Ank (30-65 jaar)

MANDY/Mark van Straeten, sympathieke dochter/zoon van Edward en Ank,
woont op kamers maar komt in de weekenden vaak thuis (18-30 jaar)

SAMANTHA/Sam, dochter/zoon van Ria,
asociaal type, te lui om gewoon een baan te zoeken en wil slapend rijk worden (18-30 jaar)

JANTIEN, vrouw van Frank,
bazig en dominant type, vindt alle mannen, maar vooral haar eigen man een mislukking
(30-65 jaar)

MARGA, buurvrouw,
nogal opdringerige kattenbezitster (alle leeftijden)

De rollen van Edward en Frank kunnen evt. door één en dezelfde man gespeeld worden. De rol van Marga kan eventueel vervallen.

Proloog

*(De vrouw van Frank van Straten, **JANTIEN**, loopt de zaal binnen met een trommeltje brood onder haar arm. Ze kijkt om zich heen, maar vooral bekijkt ze het publiek eens heel goed)*

JANTIEN: Zo dames en heren, goedendag, gezellig een ICT-congres. Leuk hoor alle computer bollebozen bij elkaar. U zit natuurlijk allemaal al klaar voor de volgende workshop. *(kijkt nog eens goed in de zaal)*...Volgens mij mis ik één deelnemer aan dit congres. Of hij moet onder een stoel zijn gekropen...De held op sokken....Ja dames en heren ik heb het over mijn man. Misschien heeft u hem gezien? Ik zal u eens even vertellen hoe hij eruit ziet...

Improvisatie: Jantien geeft nu een beschrijving van de speler die de rol van Frank van Straten speelt.

Niet gezien natuurlijk hè? Nee, dat dacht ik al. Het zal me niet verbazen dat hij gewoon domweg vergeten is dat hij hier vandaag naar toe moest. Hij vergeet altijd alles. Hier kijk maar: zijn brood? Natuurlijk vergeten. Als ik er niet was om hem alles achter zijn kont aan te brengen dan was hij helemaal nergens. Hij zou blij moeten zijn met een vrouw als ik. Maar helaas daar heeft meneer nog nooit over nagedacht. Waarover wel trouwens?

Weet u, mocht u hem zien geef mij dan even een seintje. *(kijkt nog even rond en komt dan met een idee op de proppen)*. Als u nu de volgende keer dat u weer naar zo'n congres gaat allemaal een naamkaartje op zou doen dan maakt dat het voor mij een stuk makkelijker. Ik hoef u nu natuurlijk niet te vertellen hoe mijn man heet. Hij zal zijn naam echt niet hebben genoemd. Daar denkt hij niet eens over na. De zogenaamde PC-dokter met zijn digitale hersenen. *(loopt kwaad weg en roept hard)*

Frank, Frank, Frank.....!

Eerste bedrijf
Vrijdagochtend vroeg

ANK leest de krant. Ze is eenvoudig gekleed en ook haar kapsel ziet er onverzorgd uit. Op de achtergrond horen we een man roepen. Dit is **EDWARD**.

EDWARD: (van achter het toneel) Ank, Ank...!

ANK: (zucht): Niet weer hè.... Kan hij dan nooit iets zonder mij?

EDWARD: (van achter het toneel, roept harder) Ank, Ank...!

ANK: Kennelijk is het wel heel belangrijk (staat op en wil naar haar man lopen...)

EDWARD OP (heeft zijn colbert al aan, maar verder alleen een boxershirt en sokken)

EDWARD: Ank waar heb je mijn broek opgehangen die bij dit colbert hoort. Je weet dat ik om 10.00 uur in Amsterdam moet zijn voor een kennismakinggesprek met een nieuwe aandeelhouder en zo kan ik er toch echt niet naar toe

ANK: Goh, Edward je meent het....misschien is de nieuwe aandeelhouder er wel eentje van het vrouwelijk geslacht en...(wordt onderbroken door **EDWARD**)

EDWARD: O ja leuk Ank, ja laten we grapjes gaan maken. Dat gaat er altijd in zo op de vroege ochtend...als je blijft Ank doe nou eens even gewoon: waar is mijn broek?

ANK: Jouw broek is naar de stomerij. Dat was hard nodig. Misschien mag ik je even terug meenemen naar afgelopen donderdagavond? Toen kwam je thuis na je leuke zakendinetje met een grote slagroom vlek in je kruis. Ik hoop dat de stomerij die er nog uit krijgt.

EDWARD: Waarom zeg je dat nou weer zo hatelijk? Het was gewoon een ongelukje. Er is daar heus niets gebeurd..

ANK: Suggereerde ik dat dan? Edward kom op, doe niet zo kinderachtig.

EDWARD: Ik doe helemaal niet kinderachtig, maar ik vind het niet leuk als jij er op zinspeelt dat ik....dat ik...uuh wilde nachten zou hebben...

ANK (droog): Jij ziet nu toch echt dingen die er niet zijn. Wilde nachten, waar heb je het nou eigenlijk over man?

EDWARD: Nou ja je weet best wat ik bedoel, je moet niet denken dat ik....

ANK: Wat moet ik niet denken? Dat jij soms meer interesse hebt in andere vrouwen dan in je eigen vrouw? Ga je me nu misschien wat opbiechten? Ik ben één en al oor.

EDWARD: Nee dat ga ik niet. Ik kan er ook niets aan doen dat jij ontevreden bent over mij. Maar onthoud wel dat ik degene ben die door mijn keiharde werken en late diners er voor zorgt dat jij een heerlijk luxe leventje kan leiden...

ANK: O nou gaan we die tour weer op? Ik moet blij en dankbaar zijn dat ik als een soort van persoonlijke assistente van mijn drukke man hier mag blijven wonen.... Misschien is het maar beter als jij nu zelf een ander pak gaat opzoeken en aantrekken. Je hebt er zat. Ria, onze nieuwe huishoudster, kan elk ogenblik binnenkomen..

EDWARD: Ach die Ria zal toch zeker wel eens vaker een man in onderbroek gezien hebben.

ANK: Ongetwijfeld Edward, maar ik wil niet dat zij met jou kennis maakt terwijl jij in de onderbroek rondhuppelt..

EDWARD: Het lijkt wel of je jaloers bent Ank. Ik moet uit de buurt blijven van alle vrouwen.

ANK: (*boos*) Ja dat lijkt me wel zo veilig....voor die vrouwen dan. Bij mij blijf je in elk geval wel uit de buurt, tenzij er een probleempje van huishoudelijke aard is natuurlijk.

EDWARD: (*ook boos*): Ophouden nu! Je bent niet alleen jaloers, maar ook nog eens gefrustreerd. Gisterenavond bleef je ook maar beneden, terwijl ik op je lag te wachten. Kennelijk is die laptop van jou wel heel erg interessant.

ANK: Die laptop van mij is kapot....en...o ja dat is waar ook, ik heb een afspraak gemaakt met de PC dokter voor vandaag.....misschien is dat wel een heel knappe en aantrekkelijke man!

EDWARD: Als je het mij had gevraagd had ik wel even naar de laptop willen kijken.

ANK: Helemaal niet nodig. Ik red me zelf wel.....ik vraag je, ga naar boven en kleed je aan...Joyce kan ook elk moment aan de deur staan.

EDWARD: Sinds wanneer komt Joyce 's morgen om half 9 al op visite?

ANK: Dat gaat jou helemaal niet aan. Joyce smste mij gisterenavond al dat ze iets met me wil bespreken. En dat is zeker iets waar jij je neus nou eens niet tussen hoeft te steken, schiet als je blijft op. Je moet toch op tijd in Amsterdam bij je afspraakje zijn...

EDWARD: Nou doe je het verdorie weer, mens hou daar mee op, IK HEB GEEN AFSpraakjes, maar een gewone aandeelhoudersvergadering...

ANK: Ja, ja net was het nog een gesprek met een nieuwe aandeelhouder...en nu heet het alweer een gewone vergadering.....Ik weet het echt niet meer hoor...wat het is met jou.

EDWARD: Ik begrijp van jou ook niets meer. Maar wat wel duidelijk is, Ank van Straeten, dat jij met je verkeerde been uit bed bent gestapt. Bah wat een begin van de dag. (*Staat bij het raam en staart naar buiten*). WAT....! WAT krijgen we nou! Dat is die rooie rotkat van de

buren weer....! Graaft de hele tuin aan gort! KSSST.....GA WEG!! Dat beest schijt de hele tuin onder!..... Kijk nou eens Ank!

ANK: Doe toch eens rustig man, het is een hartstikke lieve kat.....ik geef hem weleens een schoteltje melk

EDWARD: Dus jij voert dat beest ook nog?? Daarom zit hij zeker altijd in onze tuin! KIJK NOU wat hij doet! Ah nee!.....mijn nieuwe fluweelboompje!! Gelukkig staat mijn dure palmboompje nu binnen.... Ga weg, rotbeest, ik doe je wat! (**EDWARD rent af richting tuin**)

EDWARD AF

ANK: (*roept hem na*) Edward je bent nog niet aangekleed, je kunt toch niet zo de tuin in! (*Kijkt hem hoofdschuddend na*)

(*Op de achtergrond horen we EDWARD tekeergaan.*)rotkat!!!....shit....net te laat, wat shit, shit (*enzovoorts*)!

EDWARD OP: ik verklaar hem nu definitief de oorlog en laat ik die buurvrouw, hoe heet dat mens ook al weer die die die.....

ANK: (*droog*) de buurvrouw heet Marga.

EDWARD: Laat ik die Marga voorlopig ook niet tegenkomen!

EDWARD AF

ANK gaat zitten en staart voor zich uit.

ANK:Vrijdagochtend...een hele dag en straks weer een nieuw weekend voor de boeg.....Sinds Mandy het huis uit is en in Utrecht studeert,.. lijkt alles zo leeg.....gelukkig komt ze in de weekenden nog wel thuis. Telkens verheug ik mij op een gezellig weekend...maar het is nooit wat ik graag zou willen. Edward zit het hele weekend achter zijn laptop...bezig voor de zaak...zegt ie...Hij gaat alleen naar de golfbaan of naar de rotary...zonder mij natuurlijk....een man moet nou eenmaal iets voor zelf hebben....zegt ie....en ik....ik moet maar zien.....niemand die mij nog nodig heeft....hoe zouden andere vrouwen van mijn leeftijd hier mee omgaan...dat zou ik eigenlijk maar eens aan Joyce moeten vragen....

JOYCE OP. *Tip top gekapt en gekleed, een aantrekkelijke vrouw die flirt met elke man die ze tegenkomt, kortom: het tegenovergestelde van ANK. ANK heeft niets in de gaten.....*

JOYCE: Zit jij nou in je zelf te praten??

ANK: (*schrikt op*). O je bent er al? Hoe kom je binnen?

JOYCE: Edward deed de deur open. Hij zag me aan komen rijden en voordat ik aanbelde was hij al bij de voordeur.

ANK: O god, en had hij wel zijn broek aan?

JOYCE: Hé? Ank wat zeg je. Een broek aan...ja sorry (*voorzichtig*) helaas wel. Hoe zo?

ANK: O niks, meneer had eigenlijk een ander pak aan willen trekken vandaag, maar de bijpassende broek is naar de stomerij. Daarover wond hij zich nog al op, vandaar.

JOYCE: Ik hoor het al het was dus weer heel gezellig zo op de vroege morgen.

ANK: Ja en wat is er zo belangrijk dat jij hier op vrijdagochtend voor 9 uur al komt binnen vallen?

JOYCE: Van de week zat ik naar Divorce te kijken en toen ik die vrouw van die dikke krullenbol zag, Tamar heet ze...moest ik telkens aan jou denken.

ANK: Moet ik dat als een compliment zien? Die Tamar is inderdaad een hele mooie vrouw”.

JOYCE: Nee, ik bedoel niet haar uiterlijk, maar de situatie waarin zij verkeert lijkt wel wat op die bij jullie...toch?

Ongemerkt komt ondertussen EDWARD OP

ANK: Nee Joyce, absoluut niet! Edward en ik zijn toch gewoon bij elkaar en ik ben uit een heel ander hout gesneden als dat mens . Zij liggen al in een vechtscheiding, wij niet!

JOYCE: Maar zij doen het nog wel.

EDWARD: Waar hebben jullie het nou over....?

ANK: Wij, wij hadden(*JOYCE neemt snel het gesprek over*)

JOYCE: Niets waar jij je zorgen over hoeft te maken. We bespraken gewoon even de laatste aflevering van Divorce. Dat vinden we allebei zo'n onwijs leuk programma.

EDWARD: Zo leuk dat jullie daarvoor 's ochtends al voor 9 uur daarvoor bij elkaar moeten komen....bijzonder, heel bijzonder.

JOYCE: Nee hoor daarvoor kom ik niet. Ik heb gewoon wat ideetjes in mijn hoofd en die wil ik graag met Ank delen.

EDWARD: Ideetjes, vertel mij eens.

JOYCE: (*aanhalig*). Ja dat zou jij willen hè? Maar nee joh dit zijn nu echt vrouwenzaken. Jullie hebben als echte mannen toch ook altijd voldoende om over te praten? Anders zou jij niet zo vaak op de rotary te vinden zijn.

ANK: Edward...als jij echt om 10.00 uur in Amsterdam moet zijn dan moet je nu toch echt vertrekken...of vind je het zo leuk dat Joyce hier is dat je liever met ons een kopje koffie meedrinkt.....

JOYCE: Dat vinden wij echt heel gezellig hoor, haast je vooral niet.

EDWARD: De boodschap is nu wel duidelijk dames, ik ga. *(geeft ANK een vluchtige kus...twijfelt of hij JOYCE ook een kus zal geven...geeft haar dan onbeholpen een hand)*. Met een beetje geluk kan ik vanavond wel een keer rond 7 uur thuis zijn. Kunnen we een vorkje gaan prikken.

EDWARD AF

JOYCE: Wat heb jij het toch getroffen met zo'n slimme, aardige, rijke en knappe zakenman.

ANK: Nu moet je echt ophouden Joyce. Je spreekt je zelf gewoon tegen. Eerst komt je aan met een verhaal over scheidingen, dan loop je naar mijn man te kwijlen als een overjarige puber..wat ben je nou eigenlijk van plan?

JOYCE: Denk je nou echt dat ik achter Edward aan zit? Welnee meid natuurlijk niet.....maar er vallen me een paar dingen op.....

ANK: ja ga maar verder....

JOYCE: Ik geef hem even wat extra aandacht. Ik zie er leuk en verzorgd uit, lach even aantrekkelijk naar hem en hij reageert daar duidelijk op...toen hij me daarnet zag aankomen vloog hij ook al naar de deur.

ANK: Wacht even, ik zet even een raam open....wat verbeeld je je nou dat Edward gevoelens voor jou heeft?

JOYCE: Nou misschien wel een beetje....maar daarom ben ik juist hier al zo vroeg, ik kom om je te helpen..

ANK: Ik heb geen hulp nodig hoor. Straks komt mijn huishoudster, Ria heet ze, en dat is een prima hulp.

JOYCE: Nee gekkie..ik kom je niet helpen poetsen. Dat zou wel erg zonde zijn van mijn nagels. Nee ik wilde eens eventjes testen of jouw Edward nog wel oog voor het vrouwelijke schoon heeft. Nou dat heeft ie zeker...en daarom is het de hoogste tijd Ank van Straeten dat wij jou een soort van make over laten ondergaan.

ANK: Nee, dat is helemaal niet nodig.....o god...je hebt me toch niet aangemeld voor het programma met Gordon??

JOYCE: Nee dat is veel te goedkoop om op TV je hele lieve ziel en zaligheid aan het Nederlandse volks te tonen, nee wij vertrekken hedenochtend nog naar Parijs en...

ANK: Dat kan niet want mijn laptop is stuk....(*wordt onderbroken*)

JOYCE: Zeur niet over een laptop. Ank, Parijs..., de grootste en beroemdste modewinkels ter wereld, schoonheidsspecialisten die je hier in heel Nederland niet kan vinden....wij gaan er samen voor zorgen dat jouw Edward volledig smelt als hij je na een paar dagen weer ziet..

ANK: Maar hoe zie je dat dan voor je? We zullen nog van alles moeten regelen. Hotels, vervoer, ik moet iets regelen voor Mandy. Je hebt ook net gehoord dat Edward vanavond zelfs thuis komt en uit eten met me wil.

JOYCE: Dus je hebt er zin in!!!!

ANK: Ja dat op zich wel, maar..

JOYCE: Rustig Ank, ik ben de hele week al met de voorbereidingen druk geweest. We hebben een fantastisch hotel, we rijden straks naar Schiphol en een paar uur later staan wij in Parijs op de Champs Elysee! Geweldig idee toch....kijk daar heb je nou vriendinnen voor Ank.

ANK: Vriendinnen met een goedgevulde creditcard bedoel je zeker.

JOYCE: Ach lieverd....ik had je dit natuurlijk graag aangeboden, maar dat zit er helaas even niet in..., maar er komt echt wel weer een tijd dat ik ook eens wat kan betalen.

ANK: (*denkt na*).....: Weet je, misschien is het wel een goed idee...we doen het...ik zal even een berichtje voor Mandy en Edward maken (*wil haar laptop pakken*)...o nee wacht even die is kapot en...(wordt onderbroken)

RIA OP (*De huishoudster RIA wil binnenlopen, maar ziet dat er bezoek is....direct is ze één en al oor...RIA blijft voor ANK en JOYCE buiten beeld, het publiek ziet haar wel*).

JOYCE: Nee natuurlijk niet. Denk even na meid. We gaan weg zonder iets te zeggen. Heerlijk spannend. Wat zullen ze hier raar opkijken als moeders er niet is. Des te meer waarderen ze het als we over een paar dagen weer terug zijn....misschien maandag of zo iets...

ANK: Zo lang, zonder iets te zeggen?

JOYCE: Ja, precies en al die tijd ben jij compleet onbereikbaar, mobiel uit....geen email....zelfs geen facebook! Eens kijken hoe ze jou zullen missen en hoe ze zich zonder jou redden! Lekker een paar dagen genieten, en lekker shoppen.... voor jou dan natuurlijk!

ANK: Gaat dat niet een beetje al te ver dan.....Ze zouden allebei heel ongerust worden....Ik ben er nu eenmaal altijd....

JOYCE: Precies! En het wordt tijd dat ze dat eens gaan waarderen....! (*belt*) Ja dag meneer....met Joyce Versluis, ik wil graag een parkeerplaats op Schiphol reserveren....ja

voor vandaag....over een uurtje zeg maar....Wat? Nee, natuurlijk man een VIP parkeerplaats!.....Met een creditcard betalen? (*kijkt naar Ank, Ank knikt*) Nou mooi dan, ja....tot straks....

(Tijdens het telefoongesprek trekt RIA zich terug terwijl ze haar mobiel pakt)

RIA AF

ANK: Ik had me deze dag heel anders voorgesteld...., maar ik doe het..

ANK AF

JOYCE: Yes, yes....ik wist wel dat ik op haar kon rekenen, die vrouw is zo waanzinnig rijk, maar toch zo simpel. Ik zal haar maar een handje helpen met inpakken voor dat ze zich bedenkt of weer nieuwe problemen ziet.

JOYCE AF

<Black out>

(We horen een auto weggrijden. RIA komt OP met een stofzuiger. Weifelt even en gaat dan op de bank zitten)

RIA: Nou ja zeg....mevrouw vertrekt dus zo maar! Die rijke lui hebben het ook wel getroffen. Vrijdagochtend...ach waarom niet even een paar dagen weg zonder iets te zeggen...ff lekker shoppen zeker...Dan hoef ik me in elk geval vandaag ook niet uit te sloven...(Installeert zich lekker op de bank met een tijdschrift, schoenen uit en voeten op de bank, maar bedenkt zich dan iets) Jammer dat die Mandy thuis is...(luistert bij de deur) Doodstil... die ligt voorlopig nog wel op één oor...lui kreng, zeker weer een lang weekend, gisterenavond natuurlijk nog even flink gestapt....(Dan gaat haar mobiel). Ja met mij...goed zo, je staat al voor deur...wacht ik doe open. Niet aanbellen hè. (**RIA doet schoenen weer aan en**) **AF**

SAMANTHA gevolgd door RIA OP:

SAMANTHA: Zo, zo nou die lui zitten er warmpjes bij hier..

RIA: Niet zo hard meid, er ligt er boven nog ééntje te maffen. Koffie?

SAMANTHA: Graag mam....

RIA AF

(SAMANTHA loopt rond en bekijkt alles met veel interesse, zit overal aan, pakt een bonbon van een schaalje en stopt die in haar mond)

RIA OP (*met twee koffie*)

RIA: Zo gezellig even lekker koffie leuten met een bonbon erbij. Die lust je toch wel?

SAMANTHA: Ja heerlijk joh. En natuurlijk betaald door deze rijke familie...

RIA: Zo is het maar net. Beter van een stad dan van een dorp. Ik neem het er vanochtend eens even lekker van (*luistert bij de deur*) tenzij Mandy wakker wordt natuurlijk.

SAMANTHA: O is dat niet die dochter, die was toch op kamers?

RIA: Precies, maar alleen in de weekends komt ze thuis. Ik geloof altijd al op donderdagavond.

SAMANTHA: Tuurlijk die kinderen van rijke lui die treffen het maar: extra lange weekends om op hun luie reet te zitten.

RIA: Nou ze studeert anders wel hoor de rest van de week.

SAMANTHA: Ja hoor natuurlijk zo'n opleiding die je met twee vingers in de neus kan doen. En voor de rest feesten en zuipen en papppie betaalt alles. Ik heb het niet zo op dat soort types.

RIA: Een beetje dimmen Sammie....jij voert anders ook niet zoveel uit.

SAMANTHA: Nee en ik zou ook niet weten waarom. En ik heb al een paar jaar in een winkel gewerkt, maar ja die tent ging op de fles en nu solliciteer ik me helemaal gek, maar een baan vinden ho maar.

RIA: Kindje, kindje...ik zou haast meelij met je krijgen. Het enige wat jij doet is 4 sollicitaties in de maand omdat dat moet van het UWV. 4 e-mailtjes en dan solliciteer je alleen nog naar die banen waarvoor je zeker weet dat ze je niet willen hebben.

SAMANTHA: (*loopt onder tussen rond en kijkt brutaal van alles, roept*): Ben je klaar nou? Verdikkeme het lijkt wel of jij een bandje hebt ingestudeerd, hoe vaak heb ik dit gelul nou al moeten horen. Dat UWV wil het zelf zo. Is er ooit een mens geweest van het UWV die iets voor me gedaan heeft...en wacht nou eens moeders, moest ik hier komen om naar jouw nietszeggende preek te moeten luisteren. Bovendien is het volgende maand uit met de pret. Dan krijg ik niks meer van die UWV-gasten.

RIA: Laat ook maar. Ik kan wel zien dat je een dochter bent van mijn ex.. Geen haar beter ben je, maar goed.

SAMANTHA: Ik vraag me af of je weet over welke ex jij het eigenlijk hebt. En bovendien lijk ik als twee druppels water op jou.

RIA: Op mij??? Je bent gek, ik werk me hier kapot...

SAMANTHA: Ja,ja, zodra je baas eventjes weg is ga je lekker doorbetaald van koffie genieten en vreet hun bonbons op. Dus van wie zou ik het nou hebben dat ik liever op de bank lig? (*ploft op de bank en met voeten op de salontafel*)

RIA: *(haalt haar schouders op)*

SAMANTHA: Nou denk daar dan nog maar eens ff lekker over na. Trouwens je bent wel erg relaxed vandaag, weet je zeker dat dat mens niet elk ogenblik kan binnenkomen?

RIA: Nee voorlopig komt die niet thuis. Ze is naar het buitenland vertrokken met haar vriendin.

SAMANTHA: O wat moest ze daar nou weer?

RIA: Dat weet ik niet. Ze vertrok nogal plotseling en een beetje geheimzinnig ook.

SAMANTHA: O ik snap het al. Aan de boemel natuurlijk met een paar lekkere kerels....

RIA: Nee dat denk ik niet...daar is het echt geen type voor. Nee ze hadden het erover dat ze een paar dagen weg wilden gaan zonder een bericht achter te laten.

SAMANTHA: Waarom dan, vinden ze dat spannend of zo dan?

RIA: Precies ze hadden het over mobieltjes uit, geen e-mailtjes , geen Facebook.

SAMANTHA: Jeetje mam gaaf...je hebt gewoon staan luistervinken...

RIA: Nou nee hoor, ik hoorde het gewoon...

SAMANTHA: En heb je misschien ook nog gehoord wanneer ze weer terugkomen?

RIA: Ja ze hadden het over maandag.

SAMANTHA: *(gaat staan...loopt heen en weer, denkt diep na en lacht vals)* Zeg mam....vind jij het eerlijk dat ze hier in weelde leven en dat wij samen maar een beetje moeten zien aan te kloten met dat honger loontje van jou.. ?

RIA: Wees in elk geval blij dat ik niet net zoals jij te besodemetert ben om vier dagen per week de troep van een ander te lopen opruimen. Jij zou zelf ook wel eens van je luie reet kunnen afkomen en je handjes ergens laten wapperen...

SAMANTHA: *(trionfantelijk)* Maar dat is vanaf nu helemaal niet meer nodig. Onze handjes hoeven helemaal niet meer te wapperen!

RIA: Hoezo niet?

SAMANTHA: *(grijpt Ria vast):* Mam, dit is onze kans! *(schreeuwt)* yes, yes...o god ik zie het al helemaal voor me...!

RIA: (*rammelt Samantha door elkaar*) Stil trut, straks hoort Mandy ons nog. (*gaat luisteren bij de deur*). O ze is wel wakker, want ze heeft gelukkig de TV aan gezet. (*terug naar SAMANTHA*). Kun je nou weer normaal doen, anders vertel ik nooit weer eens wat.

SAMANTHA: (*geheimzinnig*) Je snapt het niet hè moedertje? Luister nou eens even naar je hele slimme dochter (*somt op*) Die vent van haar en die Mandy weten dus niet dat die vrouwen weg zijn.....nee toch?.....Ze blijven een paar dagen weg...dat heb je zelf gehoord.....en die mensen hier die barsten van het geld...dat kan je zo wel zien! Dus hoeven we alleen maar een telefoontje naar die man te plegen om hem even vriendelijk mee te delen dat zijn vrouwtje is ontvoerd.....Jezus, mam, wat een geniaal plan...hoeveel losgeld zullen we eisen?

RIA: Jij heb duidelijk te veel tijd om naar allerlei films te kijken..dit meen je toch niet serieus?

SAMANTHA: Ik ben niet vaak serieus, maar als het om een mooi luxe en lui leventje gaat dan wel. We eisen 2 miljoen....dat kan die knakker best betalen en anders leent ie het maar! Geweldig!.....Een ontvoering zonder slachtoffer, we hebben er helemaal geen werk mee...we worden slapend rijk!

RIA: Maar kindje dat lukt ons nooit...ik weet niet eens zijn mobiele nummer...ik heb hem zelfs nog nooit gezien.

SAMANTHA: Des te beter. Dan heeft hij jou ook nog nooit gezien. En dat nummer daar komen we echt wel achter. Jeetje, jeetje, ik zie ons al zitten op onze eigen veranda met een eigen butler –zo'n sterk en wild type – die ons drankjes komt brengen.....

RIA: (*luistert weer bij deur*) Ik hoor de TV niet meer boven....o jee.....o nee wacht ff...ze gaat plassen.

SAMANTHA: Wat voor auto wil jij mam? Een cabriolet.....(*wordt onderbroken*)

RIA: Samantha luister... Opschieten nu. Ik wil nu dat je weg gaat. Ik wil niet dat Mandy je hier ziet. Ik zal erover nadenken, nee wacht....weet je wat, ik ga wel even met je mee. Ik heb zelf frisse lucht nodig....

SAMANTHA: Ja om een peuk te roken zeker..

RIA: Ja dat ook...dan kan ik beter denken

SAMANTHA: Nou ken ik je weer, lieve scheet van me....weet je misschien was dit wel de laatste ochtend dat je je hebt laten afbeulen door dat rijke schorem. We moeten een goed plan bedenken hoe we dit gaan aanpakken, deze kans moeten we niet laten lopen.....

RIA en SAMANTHA (*Sam pakt nog even gauw de laatste bonbon van het schaalpje*) **AF**

(*Even is het podium leeg dan komt MANDY OP*)

MANDY: Goedemorgen mam....*(kijkt om zich heen)* o ze is er niet, nou dan eerst maar eens een bakje hele zwarte koffie. *(struikelt bijna over de stofzuiger)*. O wacht even de huishoudster is er ook. Is zeker in de keuken

MANDY AF in keuken *(direct gaat de bel)*

MANDY OP

MANDY: Nee toch geen Ria. Nou dan moet ik zelf maar even gaan kijken wie er is.

MANDY AF in hal

FRANK *(met koffertje in de hand)* **en MANDY OP**

FRANK: Dus u bent mevrouw Ank niet?

MANDY: Nee, maar u hoeft tegen mij geen u te zeggen hoor, ik ben haar dochter Mandy

FRANK: Dan moet u ook geen u tegen mij zeggen. Dat lijkt me logisch.

MANDY: Ja, ja u hebt, ik bedoel je hebt gelijk meneer...?

FRANK: En dan moet je me natuurlijk ook geen meneer noemen, want dan moet ik u toch mevrouw noemen...

MANDY: *(kijkt wat verwonderd)*: Huh...uuh ja dat lijkt me dan ook logisch... maar hoe heet je dan?

FRANK: Mijn naam is Frank van Straten, maar wat belangrijker is, ik geniet plaatselijke bekendheid als de PC dokter.

MANDY: Zo, zo dat klinkt goed, ik wist niet dat wij een dokter in de familie hadden..

FRANK: huh? Familie? Ach zo, nee hoor absoluut geen familie.

MANDY: Nou dokter, hier is uw patiënt..*(wijst de laptop aan die op de eettafel staat)*

FRANK: Patiënt?.....o zo, je maakt een grapje

MANDY: Klopt ik ben de leukste thuis, maar ik hoop niet dat de patiënt is overleden, want daar helpen zelfs digitale dokters niets meer aan.

FRANK: Ja, heel grappig...allemaal....maar ik wil nu graag even rustig werken. *(FRANK gaat aan de eettafel zitten, met zijn gezicht richting publiek, klapt de laptop open en zet hem aan)*

MANDY Okay, okay ik heb het al begrepen *(gaat op de bank de krant lezen)*. Toch wel gek dat mijn moeder weg is, terwijl ze een afspraak met jou heeft....die laptop is wel belangrijk

voor haar.... Nou ja, ze wist natuurlijk dat ik thuis ben.....maar voor hetzelfde geld had ik nog uren in mijn nest gelegen. Het was weer laat vannacht, hihi!

FRANK: Dank je, had uw... ik bedoel je... moeder had ze geen wachtwoord?

MANDY: Nou dat denk ik niet. Mijn moeder is niet zo'n digitale held.

FRANK: Toch is dat niet verstandig. U....., je moet je moeder daar wel op wijzen.

MANDY: Als u c.q. je het goed vindt ga ik nu de krant lezen...

FRANK: Natuurlijk mevrouw ga je gang. Ik red me wel.

MANDY: *(schudt haar hoofd nog maar eens en gaat verder lezen)*. Het zal mij benieuwen..... *buigt naar de salontafel om een bonbon te pakken, maar schaalpje is leeg, trekt een gezicht*
Sinds wanneer zitten mijn ouders 's ochtends al aan de bonbons...!

FRANK *(in zichzelf)*: Hee dat is typisch. Nee dat wil ik niet. Ik zeg openen.....goed zo.....wat is dat dan. *(Bel gaat)*. Huh, ging er nu belletje af. Dat is vreemd....

MANDY: *(staat op)* Nou zo vreemd is dat niet, want het was namelijk gewoon de deurbel
MANDY AF.

FRANK: *(houdt de laptop op z'n kop)* Ik zou toch zweren dat het belletje uit de laptop kwam..

MANDY OP *(gevolgd door)* **JANTIEN OP.** *(MANDY gaat zitten en luistert verbaasd naar de discussie)*

JANTIEN: Ach kijk daar is de PC dokter....vind je het normaal die dingen op zijn kop te houden..

FRANK: Ik dacht dat ik een belletje hoorde, maar goed ik hoor het nu niet meer...

JANTIEN: Jij hoort wel meer dingen die er niet zijn. Als ik jou niet dag en nacht in de gaten houdt komt er niks van je terecht.

FRANK: Ja dat zal. Maar wat kom jij hier nou weer doen?.

JANTIEN: Je brood brengen...want dat was jij natuurlijk weer vergeten.

FRANK: Dat was ik helemaal niet vergeten.. Ik wilde...*(wordt onderbroken)*

JANTIEN: Denk jij nou echt dat ik geïnteresseerd ben in wat jij wil? Jij vergeet toch altijd alles? Ik denk zelfs dat jij vergeet dat ik jouw vrouw ben.

FRANK: Ja hoe zou ik dat nou kunnen vergeten: je herinnert me er elke 10 minuten aan, zo ongeveer.

JANTIEN: En dat is wel nodig ook. Had je verder nog wat te melden?

FRANK: Nee, want jij bent er toch niet in geïnteresseerd, wat ik wil zeggen....Volgens mij kom jij hier alleen maar om mij te controleren.

JANTIEN: Controleren, man laat me niet lachen. Waarop zou ik jou moeten controleren. Jij hebt alleen maar oog voor computers. Verder ben je sowieso nergens voor in...

MANDY: *(schraapt de keel en kijkt JANTIEN aan)* Nou,nou.

JANTIEN: Wat zit jij me aan te staren. Heb ik wat van je aan of zo?

FRANK: Jantien, als je blijft doe niet zo achterlijk!

MANDY: Mevrouw ik ben hier in mijn eigen huis...

JANTIEN: Ja en? Ik heb het hier tegen mijn eigen man. Een beetje meer respect voor de wat oudere mensen zou je goed doen, jonge dame.

FRANK: Jantien, doe normaal...

JANTIEN: Kop dicht jij...nee dame ik meen het...het is al erg genoeg dat ik mijn man continue achter zijn kont moet aanlopen. Zonder mij is hij nergens.

MANDY: Mevrouw ik vind het ongepast om bij iemand anders in huis een beetje te gaan lopen ruziën.

JANTIEN: Wij hebben geen ruzie. Dit was een normaal gesprek. Tot dat jij je er zo nodig mee moest gaan bemoeien.

FRANK: Jantien, als je niet kapt dan vertrek ik, je laat nu dat meisje met rust.

MANDY: Wat mij betreft kunnen jullie alle twee opzouten, dan moet mama maar een nieuwe laptop kopen.

JANTIEN: Tuurlijk joh, jullie hebben toch geld zat, ik snapte toch al niet waarom de PC-Dokter langs moest komen. Daar zat al een luchtje aan.....

FRANK: *(gaat op zijn knieën)*: Lieve schat, ik smeeek je ga nu als je blijft naar huis.

JANTIEN: En toch is het ongepast....Belachelijk....(tot **MANDY**)...Je komt er nog wel achter...die zogenaamde PC hulp is allemaal fake!....

JANTIEN AF

FRANK: Neemt u mij a.u.b. niet kwalijk...Mijn vrouw is overgevoelig, jaloers en controleert mij tot in het extreme toe...

MANDY: *(gaat naar hem toe)* Je hoeft me nu echt niet opeens weer u te gaan noemen hoor. Ik heb met je te doen Frank, gaat dat altijd zo met jullie? *(dan wordt er keihard gebeld)* O jee, zou ze daar weer zijn....?

FRANK: *(angstig)* Waarschijnlijk, zal ik de deur maar open doen?

MANDY: Nee hoor ik ben mans genoeg om haar buiten te houden.

MANDY AF

FRANK: Die Mandy is een vrouw naar mijn hart...*(kijkt verschrikt op en met veel kabaal stormt JANTIEN weer OP, dit keer met broodtrommeltje in de hand, gevolgd door MANDY OP)*

JANTIEN: Wat dacht je dat ik mij laat tegenhouden door zo'n kind? Hier je brood, daar kwam ik voor. En denk erom dat jij alles netjes op eet, Frank van Straten. Begrepen?

MANDY: *(rukt nog aan de arm van JANTIEN)* Eruit mevrouw, anders bel ik 1-1-2.

JANTIEN: *(rukt zich los)* Niet nodig, ik weet inmiddels de weg zelf wel *(tot FRANK)* en met jou heb ik nog een appeltje te schillen vanavond.....ik snap niet wat ik ooit in jou gezien heb, je bent een mislukkeling, een totale mislukkeling en je deugt nergens voor. Mijn moeder had gelijk.....oh wat had die vrouw gelijk.....had ik maar naar haar geluisterd! Meisje, mag ik je één waarschuwing geven? Trap er nooit in, in zo'n vent, nooit!

JANTIEN AF

FRANK: *(beschaamd)* Nogmaals mijn excuses Mandy...ik mag toch wel Mandy zeggen Mandy?

MANDY: Tuurlijk. Maar hoe houd je het in hemelsnaam uit met zo'n vrouw.

FRANK: Ik weet het ook niet, maar het wordt met de jaren wel steeds erger. Ze verwijt me werkelijk van alles.

MANDY: Misschien zouden jullie samen eens met een professional kunnen gaan praten, want ik vind dat dit wel erg uit de hand loopt.

FRANK: Als ze me dit nog één keer flikt dan zet ik er definitief een punt achter, als je begrijpt wat ik bedoel.

MANDY: Ik had dit waarschijnlijk al lang gedaan. Succes met de laptop.

MANDY AF

FRANK: Een goed kind *(FRANK gaat verder met de laptop)* Ik denk dat hier een nieuwe versie van Windows nodig is. *(pakt zijn koffer, zoekt)* hè shit nou ik heb altijd die Windows

DVD bij me en nou heb ik hem een keer nodig....nee verdorie echt niet....waar heb ik hem dan toch gelaten....

RIA OP

RIA: (*nerveus, fatsoeneert nog even haar haar, denkt dat ze kennis gaat maken met haar baas*) Goedemorgen, dag meneer (steekt haar hand uit) ik ben Ria, Ria de Zon...

FRANK (*negeert de hand*) Ja mevrouw, goedendag, Van Straten is mijn naam, maar sorry ik ben even bezig...

RIA: Natuurlijk, u heeft vast heel belangrijke dingen te doen. Zo'n drukke baan als u heeft, maar ik ben blij dat ik nu kennis met u kan maken, hoewel....,

FRANK (*afwezig*): kennis maken? Is uw computer kapot?

RIA: Nee hoor ik heb er niet eens eentje..weet u eigenlijk ziet u er heel anders uit dan ik had gedacht.

FRANK: ja, ja, sorry hoor ja even hoor....ik uuuh...

RIA: zoekt u soms iets meneer Van Straten?

FRANK: Inderdaad ik zoek iets wat ik niet kan vinden, maar iets wat heel belangrijk is.

RIA: Kan ik u misschien ergens mee helpen? Ik werk hier nog niet zo lang, maar ik weet al best goed de weg in huis hoor.

FRANK: O nee hoor, nee ik moet dit zelf zien op te lossen.

RIA: Dan ga ik maar aan het werk. Ik zal maar niet gaan stofzuigen hier.

FRANK: Nee, graag geen herrie, dank u wel.

RIA: U mag mij gerust Ria noemen, zo noemt iedereen mij.

FRANK: Ja dat is goed mevrouw Ria. Verdorie hij zit er echt niet in. Moet ik Klaas maar even bellen, misschien heeft die er even eentje voor me.

RIA gaat stoffen, maar ze houdt **FRANK** in de gaten.

FRANK (*belt*) Dag Carla met mij, is Klaas thuis? Nee, o wat jammer....Nee ik wilde een Windows opstart DVD even bij hem halen. Vraag maar of mij even belt...Mijn nummer...o wacht heel even....nee ik weet dat nog steeds niet uit mijn hoofd.....ja hier heb ik.....06-23150263.....dat is goed dank je..

(Op de achtergrond zien we dat **RIA** het nummer heeft meegeschreven)

MANDY OP en kijkt naar **RIA**

MANDY: Dag Ria ben je een boodschappenlijstje aan het maken?

RIA: (*moffelt snel papiertje weg*): O Dag Mandy, uuuh ja voor ons thuis, het schoot me net te binnen dat ik vanavond hutspot wil maken....en nou ja dat is een gekke gewoonte dan schrijf ik dat gelijk op.

MANDY: O lekker hutspot dat eten wij nou nooit.

RIA: Ja....eh... ik ga zo even wat boodschappen doen, oké?

MANDY: Prima....

RIA AF (*neemt stofzuiger mee*)

MANDY: Zo hoe gaat het met de patiënt dokter?

FRANK: Slecht, ten minste ik denk dat er een nieuwe Windows versie geïnstalleerd moet worden. Dan krijg ik hem wel weer aan de praat, maar helaas ik ben vergeten de installatie DVD mee te nemen.

MANDY (*ondeugend*): O dus je vrouw had toch een beetje gelijk, je vergeet nogal eens wat.

FRANK: Praat me niet over dat mens....alhoewel...zij kan hem wel even komen brengen. Ze heeft de weg naar hier toch al gevonden.

MANDY: Nou wat mij betreft liever niet hoor.

RIA: (*roept vanuit de deuropening, FRANK heeft dit niet in de gaten*) Ik ben boodschappen doen.

FRANK: (*belt*): Dag Jantien, je spreekt met Frank, je man.....nou ja ik bedoel...ik wil je vragen of je de nieuwe Windows installatie DVD versie 10 wilt komen brengen naar de familie Van Stra.....(*houdt de telefoon bij zijn oor weg*).....oké dan niet. Ik kom hem wel halen.

MANDY: Nou dat was niet echt een flitsend gesprek Frank.

FRANK: Nee dat kun je wel zeggen. Nu dan ga ik maar even snel. Dag Mevr...ik bedoel Mandy.

MANDY: Ja de groeten....

FRANK AF

MANDY: Je zou met zo'n monster getrouwd zijn zeg....ik heb gewoon medelijden met die **FRANK.** (*Er wordt gebeld*). Nou het is met het dagje wel....wat nu weer...

MANDY AF

FRANK en MANDY OP

MANDY: Dat is snel.....

FRANK: Ik was nog wat vergeten..

MANDY: (*lacht*) Ja dat begrijp ik, dat overkomt je nogal eens, (*met een vette knipoog*) weet je, ik krijg steeds meer vertrouwen in jouw vrouw..

FRANK: Mandy, als je blijft doe even serieus....ik weet niet of ik straks nog wel binnen kan komen...

MANDY: Pardon, ga je me nu ook eens vertellen dat je vrouw jou buiten zal laten staan?

FRANK: Nee, natuurlijk niet, ik bedoel: hoe ik straks hier weer binnenkom. Je gaat misschien wel weg of zo?

MANDY: O, op die manier.....ja ik ga inderdaad even weg. Het is dus maar goed dat je het vraagt...(denkt even na) maar misschien is onze huishoudster wel weer terug...

FRANK: Anders moet ik een andere keer maar terugkomen.

MANDY: (*resoluut*) Nee, Frank dat hoeft jij niet. Jij krijgt van mij gewoon de sleutel van ons huis mee, maar waag het niet hem kwijt te raken of ergens te vergeten, right?

FRANK: Super, dank je wel.....(*voorzichtig*), wat mij betreft mag jouw computer ook wel een keertje stuk gaan...

MANDY: Niet vrijpostig worden meneertje, hop naar die (*tussen aanhalingstekens gebaar*) lieve vrouw van je.

MARGA OP

MARGA: Goedemorgen, sorry dat ik zomaar binnen kom vallen, maar je moeder vindt dat ook altijd best.

MANDY: buurvrouw Marga! Dat is een tijd geleden, maar mijn moeder is er niet hoor...

MARGA: Oh dat geeft niks...ik ben zo weer weg. ...is dat je vriend (*wijst op FRANK*)...

MANDY: huuh.....uuh nee natuurlijk niet buurvrouw.., maar ik moet echt snel weg.

MARGA: Natuurlijk, maar het zit namelijk zo, Joop is vannacht niet thuis gekomen....,

MANDY: Ach ja Joop is die er ook altijd nog?

MARGA: ja zeker en je weet hoe mijn Joop is, vaak de hort op, maar 's nachts zorgt hij dat hij altijd terug is in mijn warme bedje. Hij weet dat ik niet kan slapen zonder hem.

MANDY: jawel maar.....

MARGA: en nu is mijn vraag, hebben jullie Joop soms ergens gezien?

MANDY: Nee, hij is hier echt niet hoor Marga.....

MARGA: Joop glipt zo maar door een kiertje ergens naar binnen, het zal me niet verbazen als ie gewoon hier is zonder dat jullie dat weten....Mag ik even rondkijken....? (*Ze loopt vrijpostig de kamer rond en kijkt overal onder en achter*) Joop! Schattebout! Waar zit je?? Kom dan! Jopie....!

FRANK (*tegen MANDY*): Denkt ze echt dat die kerel van haar hier onder de bank zit?!

MARGA: Zou hij er soms achter gekomen zijn dat hij vandaag naar de dokter moet om.....nou ja....om geholpen te worden?

FRANK: Geholpen?

MARGA: Ja, je weet wel.....de schaar erin....zodat hij niet meer achter poesjes aanzit enzo! Joop is dol op poesjes! De arme schat is vast zo bang dat hij ervandoor is! JOPIE!! Joop kom dan toch!

FRANK: De schaar erin? Maar.....

MARGA: Kom schattebout! Kom dan!.....Mag ik even kijken of hij soms boven is? Hij ligt ook graag in andermans bed.....! En ik had nog wel net ontdekt dat hij weer last van wormpjes heeft, de arme ziel!

MANDY (*resoluut*): Nee Marga, hij is vast niet boven en wij moeten weg. Als we hem zien laten we het je weten, goed?

MARGA: Ja, dat zou fijn zijn.....het is ook weer tijd voor de vlooiendruppels trouwens, hij had de laatste tijd wel heel veel last van jeuk....

MANDY: Kom, ga nu maar naar huis. Je zult zien dat hij gewoon vanzelf weer terugkomt hè? Hier is hij toch niet.

MARGA: Ik hoop het.....ik hoop het echt! Ik kan niet zonder mijn lieve vent!

MARGA AF

FRANK: Is die vrouw wel goed snik?

MANDY: Jawel, maar ze is nou eenmaal erg gehecht aan haar kat.

FRANK: Is Joop een kat dan?

MANDY: Ooooo Frank wat ben je toch ook een aparte.....dacht jij nou echt dat Joop de man van de buurvrouw is....om je rot te lachten

FRANK: uuh nou ja uuuumm eerlijk gezegd dacht ik dat wel ja.....

FRANK en MANDY AF

<black out>

Tweede bedrijf

Eerste tafereel, later dezelfde ochtend

RIA en SAMANTHA OP (*allebei een doos met boodschappen*).

RIA: Fijn dat je me even helpt kind. Altijd dat gesleep in mijn eentje.

SAMANTHA: Ach mam je moet het maar zo zien: het is de laatste keer dat je hoeft te sjouwen....voortaan wordt er voor ons gesjouwd!

RIA: Ja, ja dat zal...

SAMANTHA: O je hobbelt liever door als pakezel? Zeg luister nou eens waar is die meneer Van Straeten nu? Hij was toch thuis aan het werk vandaag?

RIA: Hoe moet ik dat nou weten, ik ben geen kinderoppas..

SAMANTHA: Doet er eigenlijk ook niet toe. Misschien wel beter zelfs, kunnen we nu meteen gaan bellen! Misschien zit hij wel in de auto en schrikt hij zo dat hij meteen een sloot inrijdt of zo!

RIA: Denk je dan nog steeds dat we die nepontvoering moeten doen?

SAMANTHA: Je gaat nou toch niet terugkrabbelen....denk nou toch eens na mens

RIA: Ik weet niet of het wel zo'n goed plan is. Eigenlijk is mevrouw Ank een hele goede werkgever....alleen meneer dat is wel een beetje een vreemde snuiter....

SAMANTHA: Jeetje mam, wat valt me dit vreselijk van je tegen! Begrijp het dan toch. Dit is onze kans om uit dat armoedige wereldje los te komen....

RIA: Maar stel je voor dat het fout afloopt, dan komen we misschien wel in de bak terecht

SAMANTHA: Hoe kom je erbij moeders...we hebben toch niet *echt* iemand ontvoerd! We doen niemand kwaad, die paar miljoen kunnen ze best missen hoor!

RIA: Die ontvoering is nep, ja dat klopt, maar hoe zit het met afpersing dan mag dat wel?

SAMANTHA: Vertrouw mij nou eens voor één keertje dan....Ik heb het allemaal zo goed uitgedacht...we pakken nu door....ze krijgen ons echt niet te pakken. Vooruit wat is het telefoonnummer van die Van Straeten?

RIA: O mijn god...(zoekt) ik weet het niet meer waar....

SAMANTHA (*dreigend*): vooruit snel, het telefoonnummer, ik ga die Pipo nu onmiddellijk bellen voordat die zogenaamde lieve baas van jou soms alweer komt binnen stappen...

RIA: (*zoekt nog steeds*): ik heb het nummer toch echt opgeschreven

SAMANTHA (*dit duurt haar te lang en fouilleert haar mam, vindt het boodschappenlijstje*):
kijk eens aan: een boodschappenlijstje en wat zie ik daar een 06-nummer, yes, yes

RIA: o kind voorzichtig...wat ga je zeggen.. we moeten oefenen

SAMANTHA: Oefenen? Laat me niet lachen...angsthaas

RIA: Dit gaat echt veel te ver....

SAMANTHA: Hou op met dat gejammer.. let maar eens op het gaat nu gebeuren! (*trilt toch wel een beetje kan het blaadje niet stil houden*) als jij het nummer nou even opleest...dan bel ik op...

RIA: Uuh 06-2316....of nee 06-2315...

SAMANTHA: Jezus, opnieuw zo gaat het niet hoor, rustig cijfer voor cijfer!

RIA: (*bibbert*) 06-23 15 02 63.....

SAMANTHA (*verdraait haar stem*): U spreekt met Yvon....bent u meneer Van Straeten?.....Uw vrouw is door ons gekidnapt....hallo?.....HALLO?.....ja, inderdaad gekidnapt ja!..... ONTVOERD!! Als u haar levend terug wilt zien...we eisen twee miljoen euro cash....(*dan horen we de deurbel, beide vrouwen schrikken zich een ongeluk...RIA rent naar deur en doet niet open kijkt alleen...komt weer terug....*)

RIA: het is meneer zelf, hij staat voor de deur...waarom belt die eikel nou aan...(*nu horen we dat de sleutel in het slot wordt omgedraaid...*) o god hij komt binnen, vooruit naar de keuken.....dan kunnen we achterom...

SAMANTHA en RIA rennen AF

FRANK OP (*met mobiel aan het oor*)

FRANK: Hee hallo daar bent u er nog, wat zijn dit nou voor grappenZit ik soms in Banana Split? Komt zometeen Frans Bauer tevoorschijn? kidnap.....losgeld....WAT ZEGT U??..... 2 miljoen!!!.....maar ik heb helemaal geen.....waar is mijn vrouw dan?.....ja, ja ik blijf rustig.....ze is ontvoerd, ja jadoor u?.....ik doe normaal.....maar waarom dan.....ja, ja ik luister....echt ik luister vanavond om elf uurwaar?juist ja.... aan het eind van de straat.....en hoe weet ik dan.....oké.....ik ga er voor zorgen.....nee, nee begrepen.....geen politie....(**FRANK staat volledig van het padje om zich heen te kijken**)

MANDY OP

MANDY (*kijkt naar FRANK*): Hoi je bent er al weer, heb je de DVD nog gevonden?

FRANK: (*verstrooid*): ja, 2 miljoen, ja maar hoe kom ik daaraan?

MANDY: Waar heb jij het nou over....(*bekijkt hem eens goed*)....voel je je wel goed?

FRANK: Ja ik bedoel nee, ik bedoel wel goed, maar 2 miljoen euro dat heb ik echt niet.

MANDY: Nou wees gerust, dat heb ik ook niet hoor....

FRANK: Ik word –geloof ik als het geen grap is – gechanteerd...

MANDY: Gechanteerd door wie? O door je vrouw zeker?

FRANK: Nee, maar ze is er wel bij betrokken....ze zeggen dat ze ontvoerd is...

MANDY: Wie zegt dat????

FRANK: Ja de ontvoerders zeggen dat, volgens mij was het een vrouw die ik aan de telefoon had....

MANDY: Jeetje, spannend...vooruit vertel eens..

FRANK: Ik moet vanavond om elf uur 2 miljoen euro in een vuilniscontainer storten die aan het eind van de straat staat...anders zie ik mijn vrouw nooit meer terug. Ik mag er met niemand over praten, dus... o god wat moet ik nu.....waar haal ik het geld vandaan..... ze wordt vast woest en dan krijg ik er weer van langs!

MANDY: Met niemand over praten? Nou daaraan heb je je in elk geval al niet gehouden? En wat ga je doen, betalen voor je vrouw?

FRANK (*denkt na*): Ja nu je het zo zegt...moet ik wel betalen voor haar? Zo lief is ze niet voor me.....Eigenlijk heb ik geen leven bij dat mens.

MANDY: En bovendien kan je het niet eens betalen, maar denken die lui dan dat ze zo veel waard is?

FRANK: Geen idee, maar wel bizar zeg, toen ik net de DVD thuis ging halen lag ze met een bak chips languit op de bank naar de TV te kijken, er kon nog geen goeiedag vanaf. Waarom zou ik daarvoor 2 miljoen gaan betalen?

MANDY: Misschien is het een beetje gemeen om zo te denken, maar als je het losgeld niet betaalt kom je wel gemakkelijk van haar af....toch...en als het toch een grap is, nou dan moet je alsnog maar een echte scheiding overwegen...

FRANK: Je hebt helemaal gelijk. Ik doe even helemaal niets! Geen losgeld, geen vrouw. Ik wens die ontvoerders veel geluk met haar!

MANDY: Het lijkt verdorie wel of het jou oplucht...

FRANK: Wacht eens....., ze zeiden ook nog: geen politie! Als ik toch naar de politie ga en ze komen erachter, dan loopt het sowieso slecht met haar af, dat zeiden ze! (*denkt even na*)
Ik ga straks naar de politie.... HA!!

MANDY: Ik vind het wel spannend het lijkt wel of ik in een aflevering van CSI zit, normaal gebeurt er hier nooit wat, maar sinds mam de PC dokter heeft ingeschakeld is dat wel even anders!

MANDY AF

FRANK: De PC dokter gaat aan het werk. Ik moet op de kleine centjes letten....(*grinnikt*) 2 miljoen? Nog in geen 2 miljoen jaar.....(*werkt rustig en neuriënd door*)

RIA OP (*behoedzaam*): Dag meneer.....alles goed?

FRANK: ja hoor mevrouw, het gaat uitstekend. Deze patiënt is bijna weer volledig genezen.

RIA: Wat bedoelt u?

FRANK: (*wijst op de PC*) De laptop wilde niet meer, maar ik krijg hem wel weer aan de praat...hier kijkt u maar...

RIA: Sorry, maar daar heb ik toch geen verstand van...maar zegt u toch Ria a.u.b.

FRANK: Nou vooruit dan maar...kijk eens Ria wat had ik je gezegd, hij doet het weer als nieuw.

RIA: Fijn meneer, Had u verder nog speciale wensen meneer?

FRANK: (*vrolijk*) Huuu.....wat zeg je nou...speciale wensen...(*ondeugend vanwege zijn goede bui*) ach waarom ook niet? Misschien kun je mij even in een warm bad doen?

RIA: Maar meneer, wat zegt u nu dan toch? Nee zeg dat kan echt niet hoor..... als uw vrouw daar achter zou komen..

FRANK: (*lachend*) Rustig maar, het was maar een grapje en wat mijn vrouw betreft die heeft nu even niet zo veel praatjes. En dat is waar ook ik moet nog even ergens langs...

RIA: (*nerveus*): Ik heb de boodschappen al gedaan hoor..

FRANK: Nee u hoeft voor mij geen boodschap te doen, ik moet gewoon even langs het politiebureau voor een eenvoudige vermissing, niets ernstig hoor.

RIA: (*heel nerveus*): Misschien wilt u toch liever eerst in bad? Of wilt u dat ik de badkamer eerst schoon maak?

FRANK: Ach mevrouwtje wat u ook gaat doen...vandaag vind ik alles goed, (*ondeugend*) nou ja alles...

FRANK AF (*vergeet in zijn enthousiasme zijn koffertje*)

RIA (*rent richting keuken*): Sam, kom maar (*maar Sam komt al binnenstormen*)

SAMANTHA: Ik heb alles gehoord...Jezus, was een ijskonijn is die vent. Volgens mij interesseert het hem geen fuck. Ik vraag me af of hij wil betalen

RIA: Nee trut, hij gaat niet betalen, heb je dan niet gehoord waar hij naar toe gaat?

SAMANTHA: Ja naar de politie, mam...en dat is jouw schuld!

RIA (*krijst*) Mijn schuld, mijn schuld, en wie heeft dit idiote plan van een nepontvoering dan bedacht?

SAMANTHA: Je had hem gewoon lekker in bad moeten stoppen, die man die kikt helemaal op je, bovendien zijn vrouw zit toch in het buitenland....

RIA: Ja hoor ik zal mijn baan nog even op het spel gaan zetten om met mijn baas in bad te gaan zitten...kind wat heb ik een spijt dat ik hieraan heb meegewerkt!

SAMANTHA: Laten we nou vooral rustig blijven en kijken wat er nog te redden valt....het..

RIA (*onderbreekt*): Je denk toch niet dat ik er nog maar een seconde over nadenk om met dit idiote spelletje door te gaan? Kind hoe kun je zover gezonken zijn. Je denkt als een misdadiger...je groeit op voor galg en rad...en dat is mijn schuld!

SAMANTHA: Kappen nou mam, nou weet ik het wel weer... Als Van Straeten naar de politie gaat dan kunnen ze elk ogenblik hier zijn. Ze zullen wel een sporen onderzoek instellen. Laten we dus maar snel weggaan.

RIA: Dat telefoontje dat je hebt gebruikt? Waar is dat?

SAMANTHA: Gewoon hier (*laat het zien*)

RIA: Dat gaan we eerst weggooien.. vooruit lopen (*duwt SAMANTHA van het toneel*)

SAMANTHA (*krijsend*): Niks weggooien, ik heb hier alles opstaan.....

RIA: We moeten alle sporen uitwissen!

SAMANTHA en RIA AF <black out>

Weten hoe dit verder gaat?

Vraag de volledige versie ter inzage bij www.toneeluitgeverijgrosfeld.nl